

skab af et fagforbund under LO. Efterfølgende er den pågældende blevet idømt 5 ugers karantæne med den begrundelse, at afskedigelsen er selvforskyldt.

Svar (30/10 96)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det er hovedreglen i lov om beskyttelse mod afskedigelse på grund af foreningsforhold, at en arbejdsgiver ikke må afskedige en lønmodtager, fordi denne ikke er medlem af en forening eller af en bestemt forening. Arbejdsgiveren kan dog lovligt afskedige en lønmodtager, såfremt denne ved ansættelsen var bekendt med, at arbejdsgiveren stillede medlemskab af en bestemt forening som betingelse for beskæftigelse i virksomheden.

Hvis arbejdsgiveren i forbindelse med ansættelsen har oplyst lønmodtageren om, at det er en betingelse for beskæftigelse, at lønmodtageren er medlem af en bestemt forening, kan arbejdsgiveren lovligt afskedige lønmodtageren, hvis denne efterfølgende nægter at melde sig ind i foreningen. I så fald er afskedigelsen selvforskyldt med den virkning, at den pågældende kan pålægges karantæne i forhold til sin arbejdsløshedskasse.

Undlader arbejdsgiveren i en ansættelsessituation at oplyse lønmodtageren om, at medlemskab af en bestemt forening er en betingelse for beskæftigelse i virksomheden, kan han derimod ikke senere stille kravet med den virkning, at lønmodtageren kan afskediges, hvis han ikke opfylder det. Hvis arbejdsgiveren i en sådan situation alligevel afskediger lønmodtageren, vil afskedigelsen være i strid med foreningsfrihedsloven med den virkning, at lønmodtageren kan tilkendes en godtgørelse. I sådanne tilfælde anses afskedigelsen ikke for selvforskyldt og medfører derfor ikke karantæne.

Jeg har som arbejdsminister ikke mulighed for at gå ind i afgørelsen af den konkrete sag, der henvises til i begrundelsen for spørgsmålet, men jeg har fra Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen fået oplyst, at den pågældende sag for tiden behandles som klagesag af direktoratet.

Jeg finder således ikke anledning til at foretage mig noget i anledning af det rejste spørgsmål.

Spm. nr. S 264

Til statsministeren (23/10 96) af:

Helge Sander (V):

»Vil statsministeren redegøre for, hvordan og hvor meget Post Danmarks økonomi vil blive påvirket, såfremt bladbefordringen falder væk i form af en beregning af den reelle værdi af Post Danmarks underskud på bladbefordringen, hvis dette vurderes ud fra et marginalprincip?«

Begrundelse

Finans- og Trafikministeriet oplyste ikke virkningerne for Post Danmark i »Budgetanalyse om bladtilskuddet« (foråret 1996) ved et bortfald af bladbefordringen. Dette ønsker spørgeren oplyst.

Svar (31/10 96)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Trafikministeriet, der har svaret følgende:

»Postbefordring af dag-, uge- og månedsblade samt tidsskrifter op til 500 gram er et pligtprodukt ifølge den tildelte koncession for Post Danmark (bekendtgørelse nr. 126 af 23. februar 1995).

Der er derfor ikke foretaget beregninger af, hvad det vil betyde for Post Danmarks økonomi, såfremt postbefordringen af blade til særligt lave takster faldt bort. Nettoomsætningen udgjorde i 1995 ca. 298 mio.kr. Dertil skal lægges 482 mio.kr. som tilskud fra staten til dækning af en del af Post Danmarks underskud vedrørende bladbefordringen.

Hvad angår den reelle værdi af Post Danmarks underskud på bladbefordringen, er der efter Trafikministeriets opfattelse ikke grundlag for en beregning ud fra et marginalprincip. Det skyldes, at bladbefordringen mængde- og beløbsmæssigt repræsenterer en væsentlig andel af Post Danmarks samlede virksomhed og dermed ikke kan betragtes som marginal. Det kan oplyses, at der mængdemæssigt er tale om omdeling af op mod 300 mio.stk. på årsbasis, og at de befordrede blade med hensyn til volumen er næsten 20% større end de befordrede årlige 1,1 mia. breve under Post Danmarks eneretsområde.